

[Vagn Bro.]

tænker ikke paa de store Virksomheder, der bevidst har foretaget Udvidelser og maaske omdannet deres Virksomheder; men jeg tænker paa de andre, de helt ud legale Virksomheder.

I Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 har vi faaet denne Revision af visse tyske Beta-linger, men det drejer sig kun om en Op-gørelse af disse Gevinster af det økono-miske Samarbejde. Derfor er det forstaa-ligt, at vi skal have en Ordning, hvorefter den Tilbagebetaling, der bliver Tale om, kan finde Sted, og det er det, der foreligger nu ved disse to Lovforslag.

Til selve Begrundelsen og til selve Grundlaget kan vi i alt væsentligt slutte os, men Spørgsmaalet er, om Affattelsen nu ogsaa er den rigtige, og her kan det ikke nægtes, at megen Tid er der ikke til at over-veje Forhold, der uomtvisteligt kan komme til at berøre uhyre mange Mennesker. Det er kedeligt, at man Gang paa Gang skal fremsætte disse Beklagelser, men der kunde efter min Mening nok have været levnet noget mere Tid til at drøfte disse Forhold.

Jeg vil gerne opholde mig et Øjeblik ved Tilbagebetalingsforslagets § 2. Kriteriet for, om Folk skal falde ind under dette For-slag og ikke det andet, er jo dette, om Virksomheden er blevet oprettet efter 9. April eller efter dette Tidspunkt er blevet omdannet, eller der er foretaget væsentlige Udvidelser af Driftsanlæg eller Driftsma-teriel. Jeg maa dog gaa ud fra, at Meningen er, at denne Oprettelse eller denne Ud-videlse er foretaget med Hensyn paa Sam-handel med Besættelsesmagten. Hvis en Mand hører til den Generation, der nu i disse Aar skulde paabegynde en Virksom-hed, og han saa efter 9. April har oprettet en Virksomhed til Arbejde ude i det danske Folk og maaske derefter under de dengang herskende Forhold ogsaa faar noget Sam-arbejde med Tyskerne, kan det dog ikke være Meningen, at han skal falde ind under denne Lov. Det maa være uomtvisteligt, og det maa efter min Mening i hvert Fald slaas tydeligt fast.

De ærede Ordførere før mig har omtalt Specialbestemmelserne i Forslagene, og jeg vil derfor undlade dette, dem kan vi drøfte nærmere i Udvalget. Vort Hovedsynspunkt er, at der vil blive megen Forskel paa, om

man kommer ind under Tilbagebetalings-forslaget eller ind under det andet Forslag, og naar det er Tilfældet, mener vi, at dette Spørgsmaal, om man falder ind under det ene eller det andet, hvor Kriteriet paa en Maade dog er af juridisk Art, kan det ikke overlades til Revisionsudvalget at afgøre. Hvis den danske Stat vil benytte sig af Avancebegrænsningen, har vi ikke noget imod, at det bliver Revisionsudvalget, som først foretager Beregningen; men kommer man til det andet Resultat, at de paa-gældende falder ind under den anden Lov, saa maa de efter vor Mening have Ret til at gaa til de ordinære Domstole til Afgørelse af, om de falder ind under Loven om Til-bagebetaling, altsaa saafremt Virksomheden er blevet oprettet efter 9. April eller efter dette Tidspunkt er blevet omdannet eller har foretaget væsentlige Udvidelser af Drifts-anlæg og Driftsmateriel. Det maa efter vor Mening være en ganske simpel Ret for de paagældende.

Det er Skattelove, det drejer sig om her, det er slaaet fast af den højtærede Mini-ster, det er slaaet fast her i Salen. Det er ikke Straffelove, men Skattelove, og naar det gælder Skattelove, kan man med Hen-syn til de principielle Spørgsmaal gaa til Domstolene. Man kan ikke gaa til Dom-stolene med selve Beregningen, det er jeg klar over, og derfor, hvis Domsmagten har sagt: Ja, du hører ind under Tilbagebeta-lingsloven — saa gaar Sagen til Revisions-udvalget, og saa kan det foretage Bereg-ningen. Men paa dette rent juridiske Om-raade maa disse Skatteydere ikke stilles anderledes end andre. Ellers forekommer det mig rigtignok, at vi pludselig indfører et pønt Moment og paa en Maade gør det til en Art Straffelov. I første Instans skal vi altsaa intet have at indvende imod, at det bli-ver Revisionsudvalget, der foretager denne Beregning. Derimod er vi noget mere i Tvivl om, hvorvidt der ikke derefter i Anke-instansen bør skabes noget større Sikkerhed end den, der er skabt ved det særlige Anke-nævn. Men ogsaa dette Spørgsmaal maa vi til sin Tid drøfte i Udvalget.

Med Hensyn til de særlige Bestemmel-ser i Forslagene vil jeg sige, at Bestemmelsen i Tilbagebetalingsforslaget om, at hvis den samlede tyske Omsætning ikke har over-steget 10 000 Kr., vil der ikke blive Tale om